

Ve službách anglické královny

Když jsme se chystali a těšili na zájezd, měli jsme pouze plány a představy. Jenže názvy všech možných památek a částí Anglie vám neřeknou, co vše máte očekávat.

Cesta trajektem byla jako vstup do jiného světa. Poprvé na moři. Motaly se nám nohy, šplouchaly žaludky, ale i tak se nic nevyrovnalo tomu pohledu na rozbouřené vlny narážející do přídi lodi. Netrvalo dlouho a přímo před námi se objevily bílé Doverské útesy a my věděly, že náš vytoužený cíl je na dosah.

Při příjezdu do předměstí Londýna jsme si okamžitě všimli jejich typických obydlí, která se ani v nejmenším nepodobají našim domovům. Uličky jako vystřižené z Harryho Pottera nás vítaly a lemovaly cestu do středu centra.

Brzy jsme zjistili, že i další typické věci pro Británii zůstávají. Spousta černých taxíků na každém rohu, velké dvoupatrové autobusy i červené telefonní budky, snad už jen jako atrakce pro turisty. Mimo jiné jsme potkali i policisty s oválnou helmicí. Ze všech těchto maličkostí se skládalo velkoměsto Londýn.

O London Eye snad už slyšel každý, nás však překvapilo, jak velká turistická atrakce to ve skutečnosti je. Nadšení jsme byly i z dalších památek. Tower of London se nejednou nezdál tak malý, jak na pohlednicích a historie pevnosti dodala této stavbě tu správnou atmosféru, jakou by měla mít každá středověká stavba.

Další pozoruhodnou budovou se pro nás stalo divadlo Globe, které jsme však z důvodů plného programu nestihli shlédnout i zevnitř. Přesto jsme si alespoň dovezli suvenýry, které nám Shakespeare budou připomínat. Nechybí tu ani moderní architektura, která v takto starém městě překvapí, ale rozhodně sem patří. Silnou stránkou Anglie není jen stavění památečních skvostů, ale i kouzelných parků plných divokých hus, které nám chtěly sníst svačinu.

Ani komunikace nakonec nebyla tak obtížná, jak jsme si myslely. Dorozumívání bylo vlastně opravdu zábavné. Když Angličané zpozorují, že jste turista, své mluvené slovo zpomalí, více gestikulují a my zapojíme i ruce a nohy.

Vůbec jsme si neuvědomili, jak tyto tři dny plné zážitků utekly a byl konec. Seděli jsme v autobuse, drncali po českých silnicích, mířili domů a s láskou vzpomínali na dny strávené v Londýně.

Sára Hrádková, Anna Weidingerová